

Arrest

nr. 341 913 van 26 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. HERSENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1979.

1.2. Verzoekster dient op 15 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 18 juli 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 augustus 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en bent geboren op 5 oktober 1979 te Chitato, Lunda Norte. Na het overlijden van uw ouders, verhuisde u in 2001 naar Luanda. U hebt vijf kinderen, waarvan één geadopteerd. U woonde met uw kinderen in de wijk Maianga in Luanda. Nadat u gescheiden was van de vader van uw jongste twee kinderen, S.M.M., had u het financieel moeilijk. U probeerde een inkomen te vergaren, maar vond moeilijk werk. Uiteindelijk kreeg u eind 2021 een werkvoorstel van een politieman die u kende van uw wijk, genaamd B.. B. bracht u naar de baas van de SIC (Serviço de Investigação Criminal), genaamd F., die u op zijn beurt een job aanbood waarbij u personen van de drugsmafia diende te detecteren en identificeren. U besloot dit werk aan te nemen. U begon ook een relatie met B. om hun zaken beter te begrijpen en gesprekken af te luisteren. Na een tijd probeerde ook de baas van de SIC, F. u te verleiden. Nadat u twee jaar goed werk geleverd had, besloot de baas van de SIC u tewerk te stellen op de luchthaven. U werkte gedurende een jaar en zes maanden op de drie luchthavens in Luanda waarbij u mafia personen moest detecteren en identificeren. De plaatselijke baas van de luchthaven, genaamd F.M., was echter zelf betrokken in de drugshandel en vond het dus vervelend dat u personen detecteerde en identificeerde die uit het buitenland kwamen en drugs binnenbrachten. Voor december 2024 begon F.M. u te bedreigen en dreigde dat als u niet zou stoppen met uw werk, hij u zou doden. U vroeg bescherming aan F. van de SIC, maar hij trok zijn handen ervan af. U besloot te stoppen met het werk. U werd bedreigd en op een bepaald moment kwamen er mannen naar uw huis die probeerden binnen te breken. Ze hebben geschoten, maar slaagden er niet in om binnen te komen. Op 3 april 2024 bent u met uw kinderen van uw huis gevlucht en naar een tante in de wijk Benfica gegaan. Zelf sliep u echter niet bij uw tante, maar in een hotel. U bleef 4 dagen in Benfica. Vervolgens zijn de mannen ook in Benfica bij uw tante geweest. De volgende dag kwamen er nog meer mannen naar uw tante en hebben ze geschoten. Uw tante werd geraakt. Op 15 of 20 april 2024 reisde u met de bus van de wijk Maianga in Luanda naar Namibië. Vervolgens vloog u van Namibië naar Turkije met een vals Zuid-Afrikaans paspoort. Van Turkije vloog u naar België gebruikmakend van een vals Turks paspoort dat door andere mensen werd geregeld. U kwam aan in België op 07 januari 2025 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 15 januari 2025.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart neer en een bundel medische documenten.

B. Motivering

Vooreerst merkt het CGVS op dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de DVZ (vragenlijst DVZ dd. 19/06/2025, vraag 29) en de neergelegde bundel medische documenten blijkt immers dat u aan diabetes lijdt, verschillende medische onderzoeken onderging wegens een vermoeden van tuberculose, alsook een operatie (biopsie van de lymfeklieren) had op 05/06/2025. Uit de medische documenten in de bundel blijkt dat er geen actieve tuberculose werd vastgesteld, maar er wel is sprake van een latente longtuberculose.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud extra aandacht besteed aan uw medische situatie en u de kans geboden dit verder toe te lichten. U verklaarde dat u in het verleden medicatie diende te nemen voor uw longproblemen, maar dat dit intussen niet meer nodig is en dat u wacht op een vervolgspraak (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 5). U gevraagd naar uw gezondheid sinds de operatie, geeft u aan dat dit min of meer oké is. U door de protection officer gevraagd of u wegens uw medische toestand specifieke noden hebt, verklaarde u enkel dat u uw suikerniveau moet meten voor uw diabetes op een welbepaald uur (NPO p.5). Er werd dan ook een half uur pauze voorzien rond dat specifieke tijdstip zodat u uw suiker kon prikken en wat kon rusten. Verder verklaarde u geen specifieke noden te hebben, evenmin blijken er specifieke noden uit de bundel medische documenten. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd of u zich fysiek en mentaal in orde voelt, waarop u enkel verklaarde een beetje moe te zijn omdat u diabetes heeft en al vroeg aanwezig was op het CGVS (NPO p. 3, 4, 16).

Uit de notities blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze kon plaatsvinden. Op het einde maakten noch u, noch uw advocaat enige opmerking over het verloop van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

Het CGVS kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas waarin u beweert vervolging gekend te hebben in Angola omdat u werkte voor de SIC waarbij u personen van de drugsmaffia diende te detecteren en identificeren, en dit om onderstaande redenen:

Uw verklaringen over uw activiteiten voor de SIC, die aan de oorzaak zouden liggen van de door u beweerde vervolgingsfeiten, zijn op meerdere punten uiterst vaag, oppervlakkig, onwetend, niet-gedetailleerd en niet doorleefd waardoor u er niet in slaagt om uw beweerdelijke activiteiten en problemen in concreto en op substantieerde wijze aan te tonen.

U beweerde eind 2021 gerekruteerd te zijn geweest door een zekere B., die deel uitmaakte van een groep politiemannen in uw wijk Maianga en die u voorstelde aan de baas van de SIC, genaamd F. (NPO p. 16-17). U zou vervolgens een werkaanbod hebben gekregen van de baas van de SIC waarbij u personen van de drugsmaffia en criminelen van de wijk diende te identificeren (NPO p. 15-17).

- **Ten eerste zijn uw verklaringen over de manier waarop en door wie u gerekruteerd werd voor de SIC uiterst vaag.** Zo verklaarde u initieel dat u werd benaderd door enkele "jongeren van de wijk" die u naar de baas van de SIC hebben gebracht (NPO p. 16). Wat verder verklaarde u dat u na het aanvaarden van het job aanbod een relatie bent begonnen met "één van hen", wat opnieuw een uiterst vage omschrijving is. U gevraagd dit verder te duiden, verklaart u vaagweg "de man die mij dat werk is komen voorstellen". U gevraagd wie die man is, verklaarde u dat hij B. heet en dat hij deel uitmaakt "van die groep". U verder uitleg gevraagd over wie die groep precies is, verklaart u opnieuw vaagweg en in een cirkelredenering "de mensen die me hebben aangesproken om voor hen te werken". U gevraagd of de groep een naam heeft, verklaart u van niet, maar zegt u dat er "veel" waren. U nogmaals gevraagd om te duiden wat voor een groep dit is, verklaart u uiteindelijk dat het een groep politiemannen is (NPO p. 16-17). U gevraagd om meer uitleg te geven over de omstandigheden waarin u de jobaanbieding van de SIC hebt gekregen, verklaarde u opnieuw in vage omschrijvingen en met weinig detail "de jongen van de wijk is met mij komen praten" (NPO p. 18). De jongen van de wijk waar u naar verwees was deze zogenaamde B.. U gevraagd wie deze B. precies was, verklaarde u weerom op weinig gesubstantieerde wijze: "Het was een jongen van een groep die met F. werkt" (volgens uw verklaringen was F. de baas van de SIC).

- **Ten tweede blijkt u niet te weten wat de SIC precies is.** U immers gevraagd wat de SIC is, kan u dit niet uitleggen en verwijst u slechts naar een andere afkorting, zijnde "DNIC". U gevraagd om uit te leggen wat dit precies is, verklaart u slechts dat het hetzelfde is. U gevraagd waarvoor DNIC staat, kan u hier evenmin op antwoorden. U verklaart dat het mensen zijn die "iets leren aan criminelen" maar dat u niet weet wat het betekent. Gevraagd om dit verder uit te leggen verklaart u uiteindelijk dat het een soort politie in burger is (NPO p.19-20). Volgens de beschikbare informatie staat SIC voor "Serviço de Investigação Criminal" (vrij vertaald: Criminele Opsporingsdienst). De voorganger van SIC is de "Direcção Nacional de Investigação Criminal" (DNIC) (vrij vertaald: Nationaal Directoraat voor Strafrechtelijk Onderzoek). Deze dienst werd in 2014 samen met andere diensten geïntegreerd in het huidige SIC. De SIC is een gespecialiseerde politie instantie en één van de belangrijkste organen van het Angolese ministerie van Binnenlandse zaken en het Angolese veiligheidsapparaat. Naast het onderzoek en de bestrijding van misdrijven en zware criminaliteit zoals georganiseerde misdaad, terrorisme, drugshandel, corruptie, et cetera, vervult de dienst ook gerechtelijke taken en assisteert ze het Openbaar Ministerie bij het onderzoek van strafzaken. De SIC is tevens verantwoordelijk voor het uitvoeren van arrestaties, doorzoekingen en inbeslagnames. Indien u werkelijk werd benaderd door een groep politiemannen van de SIC om vervolgens door de "baas van de SIC" gerekruteerd te worden om criminelen te detecteren en identificeren is het niet geloofwaardig dat u niet zou weten waarvoor SIC staat en dat het een criminele onderzoeksdienst is van de Angolese overheid. Uw verklaring dat de SIC (of haar voorganger DNIC) "iets leert aan criminelen" terwijl de missie van de SIC net het omgekeerde inhoudt, namelijk het opsporen en bestrijden van criminelen, getuigt van een onwetendheid die de geloofwaardigheid van uw beweerde rekrutering voor de SIC compleet ondermijnt.

- **Ten derde, beweerde u dat u werd gerekruteerd door de baas van de SIC, genaamd F. of F.die. U kende niet zijn volledige naam (NPO p.17). Uw verklaring over de baas van de SIC komt bovendien niet overeen met de beschikbare informatie** waaruit blijkt dat de SIC tussen 2021 en 2024 werd geleid door de directeur-generaal A.P.B. en zijn adjunct F.M.B.R. Op 25 oktober 2024 werden beide ontslagen en werd L. T. J. C. M. d. S. benoemd als nieuwe directeur-generaal.

- **Ten vierde beweerde u dat u gedurende één jaar en een half te werk werd gesteld op de luchthaven van Luanda (NPO p.17-18), doch u blijkt niet de correcte naam te kennen van de luchthaven.** U immers gevraagd hoe die luchthaven heet, verklaarde u "24 Februari" (in het Portugees: "Vinte e quatro de Fevereiro") (NPO p. 18). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat de luchthaven in Luanda niet "Vierentwintig Februari" heet, maar "Vier Februari" ("Quatro de Fevereiro"). Indien u werkelijk één

en een half jaar voor uw vertrek op deze luchthaven zou hebben gewerkt voor de SIC, is het niet geloofwaardig dat u niet eens de correcte naam kent van de luchthaven.

- **Ten vijfde bent u uiterst vaag over wat uw activiteiten en uw werk voor de SIC concreet inhielden.** U werd door de protection officer gevraagd waar u uw inkomen mee verdiende in de periode voor uw vertrek uit Angola, waarop u eerst verklaarde dat u niet meer werkte, om vervolgens vaagweg te verklaren dat u zich bezighield met "die dingen die me hebben doen vluchten". U verder toelichting gevraagd, verklaarde u "ze hebben me in die vuile jobkes gestoken". U nogmaals gevraagd om dit meer concreet toe te lichten verklaarde u dat men u heeft gecontacteerd om mensen van de maffia te "identificeren" (NPO p. 15). U verklaarde verder dat u na een tijd zo goed werkte dat de baas van de SIC u tewerkstelde op de luchthaven. U gevraagd om concreet uit te leggen wat dit "identificeren" precies inhield, verklaarde u vaagweg dat u op de luchthaven personen aanwees en zei "die moet je doen en die andere moet je ook doen" (NPO p. 17,22). Daarmee bedoelde u dat u op de luchthaven mensen aanwees die betrokken waren in drugshandel en die dan zouden opgepakt worden (NPO p. 22). U gevraagd hoe u kon weten dat deze personen drugs verhandelden, slaagt u er niet in om dit concreet uit te leggen en blijft u hangen in een cirkelredenering (NPO p.22). U beweert dat u een relatie bent begonnen met B. om te kunnen detecteren en dat u de gesprekken en namen van personen via B. hoorde. U vervolgens gevraagd hoe B. kon weten welke personen in drugs handelden, verklaart u vaagweg en zonder een duidelijk antwoord te geven dat hij al een ganse tijd met F. werkte en ze ook personen kennen en dat u een relatie begon met B. en zo zijn gesprekken begon te stelen (NPO p. 22). U verklaarde dat F. – de baas van SIC – u heeft uitgelegd wat het werk zou zijn, u gevraagd wat F. dan concreet heeft uitgelegd, verklaarde u nog steeds in vage omschrijvingen "F. heeft gezegd dat het werk was van personen te detecteren" (NPO p. 23).

- **U slaagt er op geen enkel moment in om op doorleefde en overtuigende wijze uit te leggen waarom u in het bijzonder geschikt werd geacht om dergelijk identificatie en detectiewerk uit te voeren voor de SIC.** U verklaart slechts dat u dit job aanbod kreeg omdat u in financiële moeilijkheden zat en dat u aan B. had gevraagd of hij een job voor u had (NPO p.22). U concreet gevraagd waarom F., de baas van de SIC, u geschikt vond om personen van de maffia te detecteren, komt u niet verder dan een verklaring dat u al heel lang in uw wijk woonde en dat het een gevaarlijke wijk was (NPO p. 23). Het komt niet aannemelijk noch geloofwaardig over dat u zonder enige duidelijke connecties met het criminele milieu, noch zonder enige specifieke opleiding, louter omwille van uw verblijf in de wijk gerekruteerd zou worden voor de nationale Strafrechtelijke Onderzoeksdienst (SIC) om personen in de drugsmaffia te gaan identificeren in de internationale, domestic en militaire luchthavens van Luanda. U kan niet op doorleefde en aannemelijke wijze toelichten waarom uw kennis van de wijk Maianga enig belang heeft bij het onderzoek naar internationale drugstrafiek via de luchthaven.

- **Uw bewering dat u een relatie begon met B. en zo zijn gesprekken kon afluisteren, kan niet overtuigen. U immers gevraagd om toe te lichten wat de job van B. precies was, slaagt u er weerom niet in om dit op concrete wijze toe te lichten.** U verklaarde slechts "Hij werkte met F. die, om te detecteren". U nogmaals door de protection officer aangemoedigd om dit meer concreet uit te leggen, verklaarde u nog steeds in vage omschrijvingen "hij werkte in verband met drugs, als F. kreeg gaf hij dat aan hem om te verkopen." (NPO p. 18-19) U nogmaals gevraagd om dit duidelijker uit te leggen, verklaarde u opnieuw uiterst vaag en zonder de vraag te beantwoorden "B. die me aangesproken heeft, heeft me naar F. gebracht om personen te identificeren, en ik begon een relatie met B., en dan besepte ik dat B. dat ook deed" (NPO p. 19). U gevraagd wat de functie van B. precies was, kon u hier geen antwoord op geven (NPO p. 19). U gevraagd wat F. precies deed, kon u enkel antwoorden dat hij de baas was van SIC, maar slaagde u er op geen enkel moment in om concreet zijn specifieke activiteiten toe te lichten in relatie tot uw werk.

- U verwees op verschillende momenten naar zaakjes tussen F. en B. in verband met drugs (NPO p.18-19). Echter ondanks dat u meerdere keren de kans werd geboden dit concreet toe te lichten, slaagde u er niet in dit op gedetailleerde wijze uit te leggen. U verklaarde slechts dat u vaststelde dat F. drugs gaf aan B., doch kon geen enkele verdere duiding geven over het hoe of het waarom (NPO p. 20). Het CGVS stelt vast dat u doorheen uw relaas steeds blijft hangen in vage beweringen die u op geen enkel moment op concrete, gedetailleerde en doorleefde wijze kan toelichten.

- U kan ook geen concrete verklaringen afleggen over de zogenaamde gesprekken die u afluisterde, noch metwie deze gesprekken gevoerd werden (NPO p. 23)

- Evenmin kan u namen van personen noemen die u hebt geïdentificeerd of een indicatie geven van het aantal personen dat u zou hebben gedetecteerd of geïdentificeerd (NPO p. 24). Zelfs van de personen die u correct identificeerde en waarvoor u een extra bonus verdiende kan u geen indicatie of zelfs maar schatting geven van het aantal personen (NPO p.24)

Doorheen uw verklaringen komt u niet verder dan dat uw werk het "identificeren en detecteren" inhield van personen in de drugsmaffia. Hoe u deze personen precies kon identificeren, waar u uw informatie haalde, hoe u concreet te werk ging of uw werk uitvoerde, hoeveel personen u identificeerde, hoe uw collega's zoals B. en F. precies te werk gingen, wat hun werk precies was, en waarom u belangrijk was of geschikt bevonden werd voor dit werk kon u op geen enkel moment op concrete of doorleefde wijze uitleggen.

Gelet op wat voorafgaat hebt u dan ook niet aannemelijk gemaakt werkelijk van eind 2021 tot aan uw vertrek dergelijke job te hebben uitgeoefend voor de SIC. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw activiteiten voor de SIC, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit voortvloeiden, met name de door u beweerde bedreigingen door de baas van de luchthaven Fernando Manuel en de vervolging door gewapende mannen bij u thuis (NPO p.20-22).

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart neer en een bundel medische documenten. Uw Angolese identiteitskaart bevat slechts enkele identiteitsgegevens die hierboven niet ter discussie staan. De medische documenten betreffen uw medische onderzoeken in België in het kader van uw diabetes, een vermoeden van tuberculose en een operatie – lymfe biopsie – die u in België onderging. Deze documenten kunnen uw persoonlijke problemen in Angola niet aantonen, noch zijn ze een bewijs van uw beweerde werkzaamheden voor de SIC.

Het CGVS merkt op dat u behalve deze documenten geen enkel document hebt neergelegd ter staving van uw reisweg of vluchtrelaas, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 25 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag) van de artikelen 10 en 18 van het Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 10 van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht. Tevens betoogt zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekster verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen, evenals van de gedeelde bewijslast.

Vervolgens gaat verzoekster in op de toekenning van de vluchtelingenstatus en ondergeschikt, van de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met het gegeven dat het moeilijk is om traumatische gebeurtenissen gedetailleerd te herinneren en correct weer te geven, waarbij herinneringen door het brein worden vervormd.

Verder stelt zij dat de commissaris-generaal zich onvoldoende heeft vergewist van een correct begrip met de tolk.

Verzoekster wijst op haar diabetes, waarbij zij aan het begin van het persoonlijk onderhoud niet bijzonder in staat bleek. Er werd onvoldoende rekening gehouden met haar kwetsbaarheid. Er is geen expert (-psycholoog) aanwezig op het CGVS, zodat geen medisch advies kon worden gevraagd, noch een medisch expertiseverslag.

Verzoekster heeft haar vrees en de door haar gekende gebeurtenissen uiteengezet en moet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de 'beoordeling van feiten en omstandigheden' wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen

aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

4.6. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: “*Vooreerst merkt het CGVS op dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de DVZ (vragenlijst DVZ dd. 19/06/2025, vraag 29) en de neergelegde bundel medische documenten blijkt immers dat u aan diabetes lijdt, verschillende medische onderzoeken*

onderging wegens een vermoeden van tuberculose, alsook een operatie (biopsie van de lymfeklieren) had op 05/06/2025. Uit de medische documenten in de bundel blijkt dat er geen actieve tuberculose werd vastgesteld, maar er wel is sprake van een latente longtuberculose.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud extra aandacht besteed aan uw medische situatie en u de kans geboden dit verder toe te lichten. U verklaarde dat u in het verleden medicatie diende te nemen voor uw longproblemen, maar dat dit intussen niet meer nodig is en dat u wacht op een vervolgspraak (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 5). U gevraagd naar uw gezondheid sinds de operatie, geeft u aan dat dit min of meer oké is. U door de protection officer gevraagd of u wegens uw medische toestand specifieke noden hebt, verklaarde u enkel dat u uw suikerniveau moet meten voor uw diabetes op een welbepaald uur (NPO p.5). Er werd dan ook een half uur pauze voorzien rond dat specifieke tijdstip zodat u uw suiker kon prikken en wat kon rusten. Verder verklaarde u geen specifieke noden te hebben, evenmin blijken er specifieke noden uit de bundel medische documenten. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd of u zich fysiek en mentaal in orde voelt, waarop u enkel verklaarde een beetje moe te zijn omdat u diabetes heeft en al vroeg aanwezig was op het CGVS (NPO p. 3, 4, 16). Uit de notities blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze kon plaatsvinden. Op het einde maakten noch u, noch uw advocaat enige opmerking over het verloop van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Verzoekster benadrukt haar medische problematiek, doch de Raad moet vaststellen dat nergens in de door haar neergelegde medisch attesten wordt uiteengezet waarom haar gezondheidstoestand haar zou hebben verhinderd om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin wordt geattesteerd dat verzoeksters gezondheidstoestand een significante invloed zouden hebben gehad op de behandeling van haar beschermingsverzoek en de bestreden beslissing of het normale verloop van de asielpcedure op enige wijze in het gedrang zou hebben gebracht. Er wordt niet concreet uiteengezet dat haar gezondheidsproblematiek haar verklaringen zouden hebben beïnvloed, laat staan waar en op welke wijze. De Raad wijst er hierbij op dat uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoekster in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, waarbij niet kan worden vastgesteld dat er zich bepaalde incidenten hebben voorgedaan of er tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud sprake was van duidelijke indicaties dat verzoekster niet langer in staat was om het onderhoud in de voorliggende omstandigheden verder te zetten. Er werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud ook gevraagd naar verzoekers gezondheid, waarbij zij aangaf dat zij een beetje moe was, omdat zij diabetes heeft en vroeg is toegekomen op het CGVS. Zij gaf echter aan dat het persoonlijk onderhoud wel zou gaan (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3-4). Zoals reeds door de commissaris-generaal werd aangegeven, werd de pauze afgestemd op verzoeksters nood om haar suikerspiegel te controleren. Na de pauze informeerde de *protection officer* of verzoekster zich nog in staat voelde om het interview verder te zetten, waarop zij bevestigend antwoordde (zie NPO, p. 16). Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoekster dat zij alles heeft kunnen vertellen, dat zij de tolk goed begreep en dat zij alle vragen van de *protection officer* goed begreep (zie NPO, p. 25). Ook de aanwezige advocaat heeft geen bezwaren geuit over het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie NPO, p. 25). Waar verzoekster in haar verzoekschrift verder verwijst naar wetenschappelijk onderzoek omtrent de impact van traumatische gebeurtenissen op de werking van de hersenen, toont verzoekster niet *in concreto* aan dat er in haar hoofde sprake is van een verminderde mogelijkheid om verklaringen af te leggen omtrent haar persoonlijk vluchtrelaas. Er liggen geen medische attesten voor die dergelijks attesteren. Het louter verwijzen naar veralgemeend wetenschappelijk onderzoek, volstaat niet. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoeksters fysieke of psychologische toestand van een zodanige aard was of is, dat deze verhinderde dat het persoonlijk onderhoud kon doorgaan, dat deze een verklaring kan bieden voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, dan wel dat deze noopte tot bijkomende bijzondere procedurele steunmaatregelen.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging omdat zij voor de Serviço de Investigação Criminal (hierna: SIC) heeft gewerkt, waar zij personen van de drugsmaffia diende te detecteren en identificeren en zij ontdekte dat haar baas tevens betrokken was in de drugshandel. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat: *“Uw verklaringen over uw activiteiten voor de SIC, die aan de oorzaak zouden liggen van de door u beweerde vervolgingsfeiten, zijn op meerdere punten uiterst vaag, oppervlakkig, onwetend, niet-gedetailleerd en niet*

doorleefd waardoor u er niet in slaagt om uw beweerdelijke activiteiten en problemen in concreto en op substantieerde wijze aan te tonen.

U beweerde eind 2021 gerekruteerd te zijn geweest door een zekere B., die deel uitmaakte van een groep politiemannen in uw wijk Maianga en die u voorstelde aan de baas van de SIC, genaamd F. (NPO p. 16-17). U zou vervolgens een werkaanbod hebben gekregen van de baas van de SIC waarbij u personen van de drugsmafia en criminelen van de wijk diende te identificeren (NPO p. 15-17).

-Ten eerste zijn uw verklaringen over de manier waarop en door wie u gerekruteerd werd voor de SIC uiterst vaag. Zo verklaarde u initieel dat u werd benaderd door enkele "jongeren van de wijk" die u naar de baas van de SIC hebben gebracht (NPO p. 16). Wat verder verklaarde u dat u na het aanvaarden van het job aanbod een relatie bent begonnen met "één van hen", wat opnieuw een uiterst vage omschrijving is. U gevraagd dit verder te duiden, verklaart u vaagweg "de man die mij dat werk is komen voorstellen". U gevraagd wie die man is, verklaarde u dat hij B. heet en dat hij deel uitmaakt "van die groep". U verder uitleg gevraagd over wie die groep precies is, verklaart u opnieuw vaagweg en in een cirkelredenering "de mensen die me hebben aangesproken om voor hen te werken". U gevraagd of de groep een naam heeft, verklaart u van niet, maar zegt u dat er "veel" waren. U nogmaals gevraagd om te duiden wat voor een groep dit is, verklaart u uiteindelijk dat het een groep politiemannen is (NPO p. 16-17). U gevraagd om meer uitleg te geven over de omstandigheden waarin u de jobaanbieding van de SIC hebt gekregen, verklaarde u opnieuw in vage omschrijvingen en met weinig detail "de jongen van de wijk is met mij komen praten" (NPO p. 18). De jongen van de wijk waar u naar verwees was deze zogenaamde B.. U gevraagd wie deze B. precies was, verklaarde u weerom op weinig gesubstantieerde wijze: "Het was een jongen van een groep die met F. werkt" (volgens uw verklaringen was F. de baas van de SIC).

-Ten tweede blijkt u niet te weten wat de SIC precies is. U immers gevraagd wat de SIC is, kan u dit niet uitleggen en verwijst u slechts naar een andere afkorting, zijnde "DNIC". U gevraagd om uit te leggen wat dit precies is, verklaart u slechts dat het hetzelfde is. U gevraagd waarvoor DNIC staat, kan u hier evenmin op antwoorden. U verklaart dat het mensen zijn die "iets leren aan criminelen" maar dat u niet weet wat het betekent. Gevraagd om dit verder uit te leggen verklaart u uiteindelijk dat het een soort politie in burger is (NPO p.19-20). Volgens de beschikbare informatie staat SIC voor "Serviço de Investigação Criminal" (vrij vertaald: Criminele Opsporingsdienst). De voorganger van SIC is de "Direcção Nacional de Investigação Criminal" (DNIC) (vrij vertaald: Nationaal Directoraat voor Strafrechtelijk Onderzoek). Deze dienst werd in 2014 samen met andere diensten geïntegreerd in het huidige SIC. De SIC is een gespecialiseerde politie instantie en één van de belangrijkste organen van het Angolese ministerie van Binnenlandse zaken en het Angolese veiligheidsapparaat. Naast het onderzoek en de bestrijding van misdrijven en zware criminaliteit zoals georganiseerde misdaad, terrorisme, drugshandel, corruptie, et cetera, vervult de dienst ook gerechtelijke taken en assisteert ze het Openbaar Ministerie bij het onderzoek van strafzaken. De SIC is tevens verantwoordelijk voor het uitvoeren van arrestaties, doorzoekingen en inbeslagnames. Indien u werkelijk werd benaderd door een groep politiemannen van de SIC om vervolgens door de "baas van de SIC" gerekruteerd te worden om criminelen te detecteren en identificeren is het niet geloofwaardig dat u niet zou weten waarvoor SIC staat en dat het een criminele onderzoeksdienst is van de Angolese overheid. Uw verklaring dat de SIC (of haar voorganger DNIC) "iets leert aan criminelen" terwijl de missie van de SIC net het omgekeerde inhoudt, namelijk het opsporen en bestrijden van criminelen, getuigt van een onwetendheid die de geloofwaardigheid van uw beweerde rekrutering voor de SIC compleet ondermijnt.

-Ten derde, beweerde u dat u werd gerekruteerd door de baas van de SIC, genaamd F. of F.die. U kende niet zijn volledige naam (NPO p.17). Uw verklaring over de baas van de SIC komt bovendien niet overeen met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de SIC tussen 2021 en 2024 werd geleid door de directeur-generaal A.P.B. en zijn adjunct F.M.B.R. Op 25 oktober 2024 werden beide ontslagen en werd L. T. J. C. M. d. S. benoemd als nieuwe directeur-generaal.

-Ten vierde beweerde u dat u gedurende één jaar en een half te werk werd gesteld op de luchthaven van Luanda (NPO p.17-18), doch u blijkt niet de correcte naam te kennen van de luchthaven. U immers gevraagd hoe die luchthaven heet, verklaarde u "24 Februari" (in het Portugees: "Vinte e quatro de Fevereiro") (NPO p. 18). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat de luchthaven in Luanda niet "Vierentwintig Februari" heet, maar "Vier Februari" ("Quatro de Fevereiro"). Indien u werkelijk één en een half jaar voor uw vertrek op deze luchthaven zou hebben gewerkt voor de SIC, is het niet geloofwaardig dat u niet eens de correcte naam kent van de luchthaven.

-Ten vijfde bent u uiterst vaag over wat uw activiteiten en uw werk voor de SIC concreet inhielden. U werd door de protection officer gevraagd waar u uw inkomen mee verdiende in de periode voor uw vertrek uit Angola, waarop u eerst verklaarde dat u niet meer werkte, om vervolgens vaagweg te verklaren dat u zich bezighield met "die dingen die me hebben doen vluchten". U verder toelichting gevraagd, verklaarde u "ze hebben me in die vuile jobkes gestoken". U nogmaals gevraagd om dit meer concreet toe te lichten verklaarde u dat men u heeft gecontacteerd om mensen van de mafia te "identificeren" (NPO p. 15). U verklaarde verder dat u na een tijd zo goed werkte dat de baas van de SIC u tewerkstelde op de luchthaven. U gevraagd om concreet uit te leggen wat dit "identificeren" precies inhield, verklaarde u vaagweg dat u op de luchthaven personen aanwees en zei "die moet je doen en die andere moet je ook doen" (NPO p. 17,22). Daarmee bedoelde u dat u op de luchthaven mensen aanwees die betrokken waren in drugshandel en die dan zouden opgepakt worden (NPO p. 22). U gevraagd hoe u kon weten dat deze personen drugs

verhandelden, slaagt u er niet in om dit concreet uit te leggen en blijft u hangen in een cirkelredenering (NPO p.22). U beweert dat u een relatie bent begonnen met B. om te kunnen detecteren en dat u de gesprekken en namen van personen via B. hoorde. U vervolgens gevraagd hoe B. kon weten welke personen in drugs handelden, verklaart u vaagweg en zonder een duidelijk antwoord te geven dat hij al een ganse tijd met F. werkte en ze ook personen kennen en dat u een relatie begon met B. en zo zijn gesprekken begon te stelen (NPO p. 22). U verklaarde dat F. – de baas van SIC – u heeft uitgelegd wat het werk zou zijn, u gevraagd wat F. dan concreet heeft uitgelegd, verklaarde u nog steeds in vage omschrijvingen "F. heeft gezegd dat het werk was van personen te detecteren" (NPO p. 23).

-U slaagt er op geen enkel moment in om op doorleefde en overtuigende wijze uit te leggen waarom u in het bijzonder geschikt werd geacht om dergelijk identificatie en detectiewerk uit te voeren voor de SIC. U verklaart slechts dat u dit job aanbod kreeg omdat u in financiële moeilijkheden zat en dat u aan B. had gevraagd of hij een job voor u had (NPO p.22). U concreet gevraagd waarom F., de baas van de SIC, u geschikt vond om personen van de maffia te detecteren, komt u niet verder dan een verklaring dat u al heel lang in uw wijk woonde en dat het een gevaarlijke wijk was (NPO p. 23). Het komt niet aannemelijk noch geloofwaardig over dat u zonder enige duidelijke connecties met het criminele milieu, noch zonder enige specifieke opleiding, louter omwille van uw verblijf in de wijk gerekruteerd zou worden voor de nationale Strafrechtelijke Onderzoeksdienst (SIC) om personen in de drugsmaffia te gaan identificeren in de internationale, domestic en militaire luchthavens van Luanda. U kan niet op doorleefde en aannemelijke wijze toelichten waarom uw kennis van de wijk Maianga enig belang heeft bij het onderzoek naar internationale drugstrafiek via de luchthaven.

-Uw bewering dat u een relatie begon met B. en zo zijn gesprekken kon afluisteren, kan niet overtuigen. U immers gevraagd om toe te lichten wat de job van B. precies was, slaagt u er weerom niet in om dit op concrete wijze toe te lichten. U verklaarde slechts "Hij werkte met F. die, om te detecteren". U nogmaals door de protection officer aangemoedigd om dit meer concreet uit te leggen, verklaarde u nog steeds in vage omschrijvingen "hij werkte in verband met drugs, als F. kreeg gaf hij dat aan hem om te verkopen." (NPO p. 18-19) U nogmaals gevraagd om dit duidelijker uit te leggen, verklaarde u opnieuw uiterst vaag en zonder de vraag te beantwoorden "B. die me aangesproken heeft, heeft me naar F. gebracht om personen te identificeren, en ik begon een relatie met B., en dan besefte ik dat B. dat ook deed" (NPO p. 19). U gevraagd wat de functie van B. precies was, kon u hier geen antwoord op geven (NPO p. 19). U gevraagd wat F. precies deed, kon u enkel antwoorden dat hij de baas was van SIC, maar slaagde u er op geen enkel moment in om concreet zijn specifieke activiteiten toe te lichten in relatie tot uw werk.

-U verwees op verschillende momenten naar zaakjes tussen F. en B. in verband met drugs (NPO p.18-19). Echter ondanks dat u meerdere keren de kans werd geboden dit concreet toe te lichten, slaagde u er niet in dit op gedetailleerde wijze uit te leggen. U verklaarde slechts dat u vaststelde dat F. drugs gaf aan B., doch kon geen enkele verdere duiding geven over het hoe of het waarom (NPO p. 20). Het CGVS stelt vast dat u doorheen uw relaas steeds blijft hangen in vage beweringen die u op geen enkel moment op concrete, gedetailleerde en doorleefde wijze kan toelichten.

-U kan ook geen concrete verklaringen afleggen over de zogenaamde gesprekken die u afluisterde, noch metwie deze gesprekken gevoerd werden (NPO p. 23)

-Evenmin kan u namen van personen noemen die u hebt geïdentificeerd of een indicatie geven van het aantal personen dat u zou hebben gedetecteerd of geïdentificeerd (NPO p. 24). Zelfs van de personen die u correct identificeerde en waarvoor u een extra bonus verdiende kan u geen indicatie of zelfs maar schatting geven van het aantal personen (NPO p.24)

Doorheen uw verklaringen komt u niet verder dan dat uw werk het "identificeren en detecteren" inhield van personen in de drugsmaffia. Hoe u deze personen precies kon identificeren, waar u uw informatie haalde, hoe u concreet te werk ging of uw werk uitvoerde, hoeveel personen u identificeerde, hoe uw collega's zoals B. en F. precies te werk gingen, wat hun werk precies was, en waarom u belangrijk was of geschikt bevonden werd voor dit werk kon u op geen enkel moment op concrete of doorleefde wijze uitleggen.

Gelet op wat voorafgaat hebt u dan ook niet aannemelijk gemaakt werkelijk van eind 2021 tot aan uw vertrek dergelijke job te hebben uitgeoefend voor de SIC. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw activiteiten voor de SIC, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit voortvloeiden, met name de door u beweerde bedreigingen door de baas van de luchthaven Fernando Manuel en de vervolging door gewapende mannen bij u thuis (NPO p.20-22)."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad moet vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

5.1.3. Waar verzoekster aangeeft dat de commissaris-generaal zich niet heeft vergewist van het correcte begrip met de tolk, benadrukt de Raad dat de *protection officer* verzoekster zowel bij het begin van het persoonlijk onderhoud als bij het einde van het persoonlijk onderhoud heeft gevraagd of zij de tolk goed heeft begrepen. Verzoekster antwoordde telkens bevestigend (zie NPO, p. 3 en 25). Verder werd na de pauze door de *protection officer* ook aangegeven dat verzoekster duidelijker en luider diende te spreken, zodat zij goed verstaanbaar is en zodat de tolk niet telkens om herhaling moet vragen (zie NPO, p. 16). De Raad kan verder

enkel vaststellen dat verzoekster – die de concrete beoordeling van haar verklaringen door de commissaris-generaal onbesproken laat – in haar verzoekschrift ook op geen enkel punt concretiseert welke verklaringen door de tolk incorrect zouden zijn vertaald.

5.1.4. Wat betreft haar gezondheidsproblemen, verwijst de Raad vooreerst naar het gestelde in de bestreden beslissing. Verder wijst de Raad erop dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de aangehaalde medische problemen vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat de gezondheidszorg in Angola van mindere kwaliteit zou zijn dan die in België, is slechts een praktische vaststelling, die op zich vreemd is aan het Verdrag van Genève. In zoverre verzoekster zich beroept op haar medische situatie *an sich*, dient zij de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Waar zij stelt dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven een medisch onderzoek te gelasten of een medisch expertiseverslag op te stellen, toont zij niet *in concreto* aan waarom dergelijks vereist zou zijn. De Raad benadrukt dat noch de commissaris-generaal noch de Raad de omvang van verzoeksters medische problematiek betwisten. Verzoekster kan in deze niet dienstig verwijzen naar de situatie van een slachtoffer van foltering, die een uitgebreid medisch rapport voorlegt. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat haar medische gezondheidstoestand – diabetes en latente longtuberculose – het resultaat zouden zijn van ondergane foltering. Dit wordt ook geenszins aangegeven in de door haar neergelegde medische stukken. In zoverre verzoekster nogmaals de nadruk legt op haar kwetsbaarheid vanwege haar medische problematiek, verwijst de Raad naar het gesteld in punt 4.6., waarin reeds werd vastgesteld dat zij niet aantoonde dat haar medische problematiek haar verhinderde volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Door deze kwetsbaarheid te benadrukken, maakt zij – rekening houdend met het voorgaande en de inhoud van de bestreden beslissing – niet *in concreto* aannemelijk waarom haar gezondheidstoestand de toekenning van een internationale beschermingsstatuut verantwoordt.

5.1.5. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Wat betreft de door verzoekster overgemaakte documenten bij haar verzoek om internationale bescherming, verwijst de Raad naar de bespreking hiervan door de commissaris-generaal, die door verzoekster onbesproken wordt gelaten.

5.1.6. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat deze bepaling slechts toepassing vindt wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtredenen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. In de mate dat verzoekster met het op 22 januari 2026, na het sluiten van de debatten, via e-mailbericht overgemaakte een medisch attest *dd.* 16 januari 2026 – waaruit blijkt dat zij 15 en 16 januari 2026 werd opgenomen in het ziekenhuis op de dienst dialyse – een heropening van de debatten verzoekt, wijst de Raad op het volgende. De procedure voor de Raad betreft, met toepassing van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, een schriftelijke procedure en geen enkele wettelijke bepaling vereist dat de verzoekende partij zelf in persoon ter terechtzitting aanwezig zou zijn. De Raad stelt voorts vast dat de advocaat van verzoekster ter terechtzitting geen gewag heeft gemaakt van deze ziekenhuisopname, noch op enige wijze heeft aangeduid waarom de persoonlijke aanwezigheid van verzoekster noodzakelijk zou zijn voor de behandeling van haar zaak, noch welke gegevens verzoekster ter terechtzitting nog had willen aanbrengen of verduidelijken die niet reeds in het verzoekschrift zijn vevat. Het medisch attest verantwoordt geen heropening van de debatten.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,
De griffier,

toegevoegd griffier.
De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES